

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 235.685 van 6 september 2016

in de zaak A. 220.129/IX-8911

In zake: Nathan DUCHATEAU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK SECUNDAIR ONDERWIJS
TONGEREN-BORGLOON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 augustus 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het VIIO Humaniora te Tongeren van 12 augustus 2016 waarbij aan Nathan Duchateau een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 september 2016, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Stijn Butenaerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2015-2016 leerling in het eerste jaar van de derde graad, ASO wiskunde-wetenschappen, van viio humaniora te Tongeren.

De over hem delibererende klassenraad besluit op het einde van het schooljaar aan verzoeker een C-attest toe te kennen.

Op beroep van verzoeker handhaaft de beroepscommissie op 12 augustus 2016 dit attest, op grond van de volgende overwegingen:

“9. Een studie van het jaaroverzicht van de resultaten van Nathan leert dat Nathan tijdens het schooljaar 2015-2016 meerdere onvoldoendes behaalde. Tijdens de examens van het eerste trimester behaalde Nathan een onvoldoende voor de vakken biologie (28%), fysica (43%), Nederlands (43%),

Frans (43%), Engels (47%) en Duits (32%). Voor de vakken chemie en wiskunde scoorde Nathan met 50% nipt voldoende.

Bij de examens van het tweede semester slaagde Nathan erin de onvoldoendes weg te werken met uitzondering van de vakken biologie, chemie en Duits. Voor de vakken wiskunde, fysica en Frans werd nipt voldoende gehaald.

Wat betreft de semestriële en jaarresultaten stelt de beroepscommissie vast dat deze in grote mate positief beïnvloed werden door de resultaten van het dagelijks werk. Dit toont aan dat Nathan in het bijzonder moeilijkheden heeft bij het verwerken van grotere leerstofgehelen tijdens de examens.

De tussentijdse rapporten (dagelijks werk en examens) resulteren in een algemeen onvoldoende voor volgende vakken:

- Biologie:	44%
- Chemie:	44%
- Duits:	42%
- Frans:	49%

In tegenstelling tot beroepsindieners is de beroepscommissie van oordeel dat de tekorten voor de vakken biologie, chemie en Duits te groot zijn om als delibereerbaar gekwalificeerd te worden. Bovendien tonen zij aan dat Nathan de leerstof van de desbetreffende vakken over het hele jaar beschouwd, niet beheerst en zijn resultaten aldus niet overeenstemmen met de leerplandoelstellingen die beoogd worden.

Het feit dat een leerling, over de gehele lijn gezien, niet slaagt voor de richting specifieke vakken chemie en biologie rechtvaardigt reeds een C-attest.

De beroepscommissie benadrukt dat het feit dat de vakken Frans en Duits in casu niet als richting specifieke vakken beschouwd kunnen worden, geen afbreuk doet aan het gegeven dat de leerling ook voor deze vakken dient te voldoen aan de leerplandoelstellingen die voor deze vakken binnen de specifieke richting gesteld worden. De onvoldoendes die voor beide vakken behaald werden, dient de klassenraad niet te abstraheren en kunnen binnen de beoordeling aldus mee in aanmerking genomen worden.

10. Naast de louter cijfermatige gegevens bevat het leerlingendossier van Nathan eveneens gegevens omtrent het begeleidingstraject dat Nathan zowel intern als extern doorliep.

In tegenstelling tot hetgeen beroepsindieners lijken te suggereren, werden er vanuit de school wel degelijk initiatieven genomen teneinde Nathan te begeleiden. Zo toont het dossier dat de vakleerkrachten tijdens het schooljaar in contact stonden met de ouders van Nathan en in passende begeleiding hebben voorzien.

De beroepscommissie neemt akte van het feit dat buiten de begeleiding op school tevens voorzien werd in externe begeleiding. Het spreekt voor zich dat de beroepscommissie deze initiatieven toejuicht.

Ondanks de verschillende initiatieven alsook de ongetwijfeld goede intenties van alle partijen om de resultaten van Nathan op te krikken en ongeacht het feit dat er voor bepaalde vakken wel degelijk vooruitgang werd geboekt, kan de beroepscommissie er echter niet omheen dat Nathan er niet in

geslaagd is om voor hoger vermelde vakken de leerplandoelstellingen te bereiken.

De beroepscommissie twijfelt niet aan de inzet van Nathan, noch aan diens positieve persoonlijke ontwikkeling, noch aan de gedegen begeleiding en ondersteuning die beide ouders voorzien. Deze positieve aspecten ten spijt, blijkt echter uit de examenresultaten dat Nathan grote delen van de leerstof niet voldoende beheerst.

Precies om deze redenen heeft de klassenraad het raadzaam geacht om Nathan zijn jaar te laten overdoen. De studiebegeleiding gedurende het schooljaar en de inzet van Nathan hebben immers niet tot de verwachte resultaten geleid.

11. De beroepsindieners wijzen in het beroepschrift nog op het feit dat Nathan aan dyslexie lijdt en dit gegeven niet, minstens te weinig in aanmerking genomen werd bij de beoordeling van diens resultaten.

Het dossier van Nathan toont aan dat er bij aanvang van het schooljaar een handelingsplan 'dyslexie' door de school werd opgesteld. Dit handelingsplan werd voor akkoord door de ouders ondertekend.

Conform het plan werd er bij de beoordeling van de proeven die door Nathan tijdens het schooljaar werden afgelegd, rekening gehouden met het feit dat hij dyslexie heeft. Zo werd het dictee slechts in beperkte mate meegeteld voor de vakken Nederlands en de vreemde talen alsook werden spellingsfouten niet gesanctioneerd bij niet-taalvakken.

Beroepsindieners stellen dat zij de tekorten niet betwisten en erkennen op die manier aldus dat bij de quoterings van de proeven wel degelijk rekening gehouden werd met het handelingsplan dat voor Nathan werd opgesteld.

De beroepscommissie is in die zin van oordeel dat het feit Nathan aan dyslexie lijdt, geen argument vormt om de beslissing van de delibererende klassenraad te herzien.

12. De beroepsindieners verzoeken tot slot om het opleggen van een waarschuwing, uitgestelde proef of vakantietaak.

De beroepscommissie verduidelijkt dat de finaliteit van deze maatregelen, gerelateerd aan een A-attest, volstrekt verschillend is van de in casu genomen evaluatiebeslissing. Bij een waarschuwing of vakantietaak oordeelt de klassenraad dat je geslaagd bent, doch een klein tekort moet bijwerken, hetzij tijdens het er op volgend schooljaar, hetzij tijdens de vakantie. Een uitgestelde proef is slechts opportuun indien de klassenraad over onvoldoende of onvolledige gegevens beschikt (bv. door ziekte van de leerling). Nathan behaalde tijdens de examens van het tweede semester 3 onvoldoendes. Ook op het eindrapport behaalde hij 4 onvoldoendes en voor 4 vakken tussen de 50% en 60%, hetgeen als zwak wordt omschreven. Hierbij dient in rekening genomen te worden dat de beoordeling van de proefwerken gebeurde conform de remediëringsmaatregelen zoals opgenomen in het handelingsplan 'dyslexie'.

13. Gelet op voorgaande argumenten meent de beroepscommissie dat er geen elementen voorhanden zijn om de beslissing van de delibererende klassenraad van 30 juni 2016 te herzien.

Bijgevolg bevestigt de beroepscommissie de beslissing van de delibererende klassenraad van 30 juni 2016 tot toekenning van een C-attest aan de

heer Nathan Duchateau, leerling van het viio Humaniora te Tongeren, 3de graad, 5de leerjaar Wiskunde - Wetenschappen.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing hem de mogelijkheid ontnemt om de normale studieloopbaan in de studierichting van zijn keuze voort te zetten en hij beroept zich terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State die hierin het bestaan ontwaart van de voormelde uiterst dringende noodzakelijkheid.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. In het eerste middel beroept verzoeker zich op “[s]chending van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 115/6, § 4 van de Codex Secundair Onderwijs en de artikels 5, § 5 en 37, § 2 van het besluit van 19 Juli 2002 van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs”.

Volgens verzoeker geeft de bestreden beslissing geen globale beoordeling, houdt ze geen rekening met de ingeroepen elementen en faalt ze in haar motivering. De motivering focust enkel op de tekorten. Enkel reeds hierdoor is de beslissing volgens verzoeker onwettig, want de beroepscommissie dient het hele dossier en dus ook de positieve resultaten van de leerling in de beslissing te betrekken. Dit geldt des te meer daar in het verzoekschrift duidelijk wordt verwezen naar de goede resultaten/evolutie en de expliciete vraag wordt gesteld hoe men deze dient te bekijken in het licht van de tekorten.

De beroepscommissie beantwoordt geen van de opgeworpen elementen op een aanvaardbare manier en beperkt zich tot vage formuleringen die weinig ter zake zijn. Zo stelt de beroepscommissie wat de louter cijfermatige gegevens betreft in punt 9 van de beslissing enkel dat de tekorten te groot zijn om als deliberaerbaar gekwalificeerd te worden. Waarom dat zo is, leert de beslissing niet. Hoe deze tekorten zich verhouden tot het positieve jaartotaal, de vakken met een slaagcijfer en de positieve evolutie, leert de beslissing evenmin.

Verzoeker betoogt dat tekorten op richtingspecifieke vakken wel aanleiding kunnen geven tot een C-attest, maar enkel als dit grondig wordt gemotiveerd. Een tekort op een richtingspecifiek vak geeft echter niet *ipso facto* aanleiding tot een C-attest.

Bovendien zijn de overige wetenschapsvakken (wiskunde en fysica) van verzoeker wel als voldoende beoordeeld zodat de bestreden beslissing de cluster van alle richtingspecifieke vakken had dienen te bekijken en dient uit te leggen waarom de slaagcijfers voor richtingspecifieke vakken niet relevanter zijn dan de tekorten voor richtingspecifieke vakken enerzijds, maar anderzijds ook hoe deze tekorten zich verhouden tot het geheel van slaagcijfers voor het geheel van het jaar en alle anderen vakken in het bijzonder.

Beoordeling

7. Verzoeker vernoemt onder meer als geschonden “artikel 115/6, § 4 van de Codex Secundair Onderwijs en de artikels 5, § 5 en 37, § 2 van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs” en het redelijkheidsbeginsel, maar hij komt in de toelichting bij het middel met geen woord terug op de aangevoerde bepalingen en het aangevoerde beginsel.

In zoverre is het middel minstens in de huidige stand van de procedure onontvankelijk: het volstaat immers niet een rechtsregel of -beginsel geschonden te noemen, ook moet worden toegelicht waaróm het bestuur met het bestreden besluit die regel of dat beginsel heeft miskend. Zeker in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid valt het de verzoekende partij toe om de schending van de aangevoerde regels adequaat uit te werken en de Raad van State niet tot giswerk te verleiden.

Het eerste middel wordt bijgevolg nog enkel onderzocht onder de invalshoek van een schending van de materiële motiveringsplicht.

8.1. Verzoeker poneert dat de motivering enkel op de tekorten focust en “reeds hierdoor” onwettig is.

Die stelling kan de Raad van State in haar algemeenheid niet bijvallen. In de eerste plaats mist ze feitelijke grondslag, zo lijkt, aangezien de beroepscommissie ook aandacht heeft voor andere vakken, waarop verzoeker volgens de commissie “nipt voldoende” haalt, zij overweegt dat verzoeker “in het bijzonder moeilijkheden heeft bij het verwerken van grotere leerstofgehelen tijdens de examens”, zij rekening houdt met het gegeven dat alle begeleiding en inzet ten spijt nog steeds niet tot de verhoopte resultaten hebben geleid en zij ingaat op de vraag om het opleggen van een waarschuwing, een uitgestelde proef of vakantietaak. Voorts wijst de beroepscommissie op het aantal tekorten, de omvang ervan

en het gegeven dat het bij twee vakken om richtingspecifieke vakken gaat. Terecht ook merkt de commissie op dat een jaartekort in principe aantoont dat de leerplandoelstellingen voor dat vak niet zijn bereikt en dat alle tekorten in aanmerking genomen mogen worden.

8.2. Volgens verzoeker heeft de commissie ook de gunstige evolutie doorheen het jaar verwaarloosd.

De commissie lijkt echter wel, anders dan verzoeker aanvoert, de evolutie doorheen het jaar onder ogen te hebben genomen. Zij stelt vast welke onvoldoendes zijn weggewerkt maar stelt daar tegenover dat voor andere vakken onvoldoendes bleven en dat sommige resultaten slechts “nipt voldoende” zijn, dat voor chemie een nipte voldoende finaal een onvoldoende is geworden en zij merkt op dat de jaartekorten er niettemin op wijzen dat verzoeker de leerstof niet beheerst.

8.3. Anders dan verzoeker stelt, lijken dit alles géén “vage formuleringen die weinig ter zake zijn”.

Dat een leerling met resultaten zoals thans voorliggen, zich eraan mag verwachten dat de delibererende klassenraad en vervolgens de beroepscommissie hem niet geslaagd verklaart, ligt voorts *prima facie* in de lijn van een normaal beslissingspatroon.

Verzoeker pareert een en ander in dit eerste middel vooralsnog ook niet door in zijn verzoekschrift op andere resultaten te wijzen die dermate gunstig zouden zijn dat ze zeer specifiek in de afweging door de commissie ter sprake moesten zijn gebracht. Dat een nipt slaagcijfer voor wiskunde (50%) en fysica (51%) zo een tegenargument vormt, overtuigt in de huidige stand van de procedure niet.

8.4. Zoals verzoeker het eerste middel uiteenzet, overtuigt hij vooralsnog niet om van de beroepscommissie een grondiger motivering te vereisen.

9. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

10. Een tweede middel is geput uit de schending “van de motivatieplicht, van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker licht het middel toe als volgt:

“1.1. De ouders geven duidelijk aan in hun beroepschrift, alsook in het neergelegd bezwaarschrift, dat er voor de vakken waarvoor er bijkomende inspanning/begeleiding is geweest, er zich blijkbaar wel een positieve evolutie heeft afgetekend (cfr. wiskunde en frans).

Deze extra begeleiding is er niet geweest voor chemie en biologie.

De bestreden beslissing laat niet toe te begrijpen waarom een bijkomende begeleiding/vakantietaak/bijkomende proef/... voor deze vakken ook de tekorten niet zou kunnen weg werken en waarom dus een andere beslissing dan een C-atteest geen optie zou zijn.

De bestreden beslissing stelt enkel dat een vakantietaak of andere remediërende maatregelen enkel kunnen in de context van een A-atteest, maar dat is natuurlijk geen antwoord op de vraag.

De bestreden beslissing dient een antwoord te verschaffen op de vraag waarom de duidelijk door de ouders aangeboden extra begeleiding voor de vakken nu reeds of naar volgend jaar toe niet zou volstaan en niet hetzelfde positieve resultaat zou opleveren als het geval was voor bijvoorbeeld wiskunde.

Helemaal vreemd wordt het als de bestreden beslissing dit positief effect van de extra begeleiding gaat ontkennen door te stellen:

De studiebegeleiding gedurende het schooljaar en de inzet van Nathan hebben immers niet tot de verhoopte resultaten geleid.

Dit is manifest onjuist en gaat in tegen de voorliggende cijfers! De vakken waarvoor er begeleiding is gekomen hebben net een enorme evolutie gekend.

1.2. De bezwaren van de ouders zijn tevens gesteund op het feit chemie een onduidelijke inzinking vertoont op het laatste examen die niet in overeenstemming is met het dagelijks werk van dat semester.

Hiervoor ligt geen enkele verklaring voor en de bestreden beslissing bespreekt dit ook niet. Bijgevolg geeft deze evenmin enige verklaring.

Een uitgestelde proef om na te gaan of dit een toevalstreffer was, is hier op zijn plaats. Verzoeker behaalde immer op semester 1: 55 % en op de 4 maandrapporten waren ook goed.

Daarnaast ligt het element voor dat de leerstof op einde 2de semester nog snel is afgehandeld op enkele uren en dat de leerkracht ook opgejaagd was. De snelle en verwarde uitleg gaven aanleiding tot het niet begrijpen, laat staan reproduceren tijdens het studeren en afleggen van het examen van dit deel.

De bestreden beslissing toont niet aan op welke wijze of in welke mate het examen inderdaad gebaseerd was op deze inderhaast afgehaspelde leerstof. Feit is wel dat de resultaten van de ganse klas dramatisch naar beneden gingen ten opzicht van het eerste semester: een daling van maar liefst 17%.

Dit element blijft onbesproken in de bestreden beslissing.

Het klasgemiddelde is even sterk gedaald als de resultaten van verzoeker.

Klasgemiddelde semester 1: 73% - - - Nathan: 55%

Klasgemiddelde semester 2: 56% ---- Nathan: 36%

Het is duidelijk dat hier iets aan de hand is.

De maandrapporten van verzoeker: 75% / 63% / 50% en 60% rechtvaardigen een bijkomend werk of vakantietaak.

1.3. Een ander element betreft de sterke stijging voor het vak biologie :

Maandrapporten verzoeker :65% / 53% / 45% en 73%

Klasgemiddelde semester 1: 56% verzoeker 36%

Klasgemiddelde semester 2: 57% verzoeker 49%

Waar de klas stabiel blijft, stijgt verzoeker met 13% en ook de maandrapporten zijn goed. Er kan niet worden ingezien waarom mits bijkomende ondersteuning deze positieve lijn in het laatste jaar niet zou kunnen worden doorgetrokken.

Deze evolutie wordt eenvoudigweg terzijde geschoven.

De bestreden beslissing leert ons evenmin of met de positieve resultaten/evolutie in het tweede semester uiteindelijk niet is gebleken dat verzoeker wel degelijk de leerplandoelstellingen toch onder de knie heeft gekregen.

M.a.w.: hoe verhoudt het tweede semester zich qua leerstof tot het eerste semester en nog belangrijker: tot het volgende jaar.

1.4. De stelling dat er wel begeleiding is geweest voor andere vakken dient sterk gerelativeerd te worden.

Deze is vooreerst pas opgestart na veel aandringen van de ouders van verzoeker.

Daarbij is de impact van deze begeleiding eerder beperkt te noemen (in tegenstelling tot de begeleiding die de ouders zelf gezocht hebben).

In een mail geeft de leerkracht [...] immers zelf aan dat zij onmogelijk veel kan doen op de 2 uur die zij krijgt per week om 17 leerlingen te begeleiden. Verder geeft zij aan dat verzoeker eigenlijk enkel opvolging nodig heeft / voelen om gevolgd te worden.

Van thuis uit hebben ouders heel wat gedaan voor de vakken waar er in eerste instantie nood aan was (chemie is slechts een tekort geworden door het laatste examen): bijlessen, opvolging, planningen, aparte leerplek,... De school is ook laat gestart met wat extra opvolging voor Wiskunde en Frans.

In school heeft verzoeker geen opvolging Chemie of dergelijke ontvangen, omdat de resultaten van semester 1 en de 4 rapporten goed waren. Ook zochten de ouders hierdoor geen bijles.

In begeleiding Wiskunde van verzoeker (extern), geeft de sinds vorig jaar gepensioneerd leerkracht Wiskunde van deze school aan dat verzoeker de richting zeker aan kan en zij hem verder wil begeleiden.

Voor Biologie zullen de ouders ook de gepaste bijlessen zoeken.”

11. De verwerende partij werpt met betrekking tot het vak chemie aan verzoeker tegen dat hij geen bewijs levert voor zijn bewering. Zij wijst voorts erop dat verzoekers resultaten voor chemie zowel op maandrapport 3 als op het eerste examen maar net 50% waren. Het klasgemiddelde is 63%, terwijl verzoeker een tekort heeft van 44%. Een daling van het klasgemiddelde maakt de beslissing niet onwettig.

Beoordeling

12. De aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wordt niet nader toegelicht.

Het middel is in zoverre niet onontvankelijk.

13. Ook op het zorgvuldigheidsbeginsel komt verzoeker op het eerste gezicht niet specifiek terug in de adstructie van zijn middel. In de veronderstelling dat de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in verband te brengen is met de uiteenzetting in het verzoekschrift omtrent de aan verzoeker gegeven begeleiding, laat hij na toe te lichten hoe die feitelijke vaststellingen de onwettigheid van de bestreden beslissing kunnen aantonen. De overweging door de beroepscommissie dat het handelingsplan is nageleefd wordt door verzoeker thans niet tegengesproken. Enige andere tekortkomingen op het vlak van begeleiding, zelfs indien correct, kunnen enkel licht schijnen op de verantwoordelijkheden

voor het falen, maar *prima facie* niet dit falen ombuigen. Verzoeker maakt alleszins een uitzondering op dit beginsel thans niet aannemelijk.

14. Eenmaal een C-attest afdoende is gemotiveerd en die motivering steunt op het niet behalen van de leerplandoelstellingen van het afgelopen schooljaar, hoeft op het eerste gezicht niet meer te worden toegelicht waarom geen A-attest wordt toegekend. Zoals de beroepscommissie op het eerste gezicht terecht opmerkt, zijn vakantietaken en waarschuwingen enkel nadere mogelijkheden voor zo een A-attest. Hiervóór is bij de bespreking van het eerste middel al opgemerkt dat de commissie rekening hééft gehouden – zij het niet op de wijze gewenst door verzoeker – met de evolutie doorheen het schooljaar en met de resultaten voor wiskunde en fysica. Het zijn gegevens die haar mede hebben doen beslissen om een C-attest te geven en niet een A-attest met vakantietaak of waarschuwing, omdat zij net niet overtuigd is dat spijts de inzet en begeleiding de noodzakelijke resultaten zijn behaald die het besluit wettigen dat verzoeker *in globo* het schooljaar met vrucht heeft beëindigd.

15. De stijging voor het vak biologie neemt niet weg dat verzoeker een jaartekort heeft voor dit vak (44%) en dat hij ook op het juni-examen slechts 40,5% behaalt. Verzoeker toont in de huidige stand van de rechtspleging niet aan dat het jaartekort ten onrechte is vastgesteld of niet de vaststelling wettigt dat hij voor dit vak niet de leerplandoelstellingen heeft behaald.

16. In die mate is het tweede middel niet ernstig.

17. De Raad van State valt verzoeker echter wel ten dele bij in zijn kritiek omtrent de beoordeling door de beroepscommissie van het jaarresultaat voor het vak chemie.

Op de hoorzitting heeft verzoeker immers opgemerkt dat er op het laatste examen chemie veel gevraagd is van de leerstof die in de laatste les behandeld is en dat de hele klas voor dit examen veel minder gescoord heeft. De

bestreden beslissing weerspreekt dit niet. In zijn bezwaarschrift attendeerde hij ook reeds de beroepscommissie erop dat hij voor chemie in het eerste semester geslaagd was – net als voor dagelijks werk in het tweede semester – en dat hij het tweede semester op het examen 31% behaalde hetgeen het totaal van 44% gaf. Hij vroeg of “dit gegeven niet een voldoende rechtvaardiging is van een ernstig te overwegen uitzonderlijke omstandigheid om herexamen te geven of een waarschuwing of een vakantietaak” en stelde dat de directeur hierop niet is ingegaan.

Impliciet maar zeker heeft verzoeker aldus de betrouwbaarheid van de resultaten van het juni-examen chemie in vraag gesteld. Het lijkt dan ook in die mate niet terecht, als de beroepscommissie overweegt dat verzoeker de tekorten niet betwist. Minstens vraagt verzoeker een antwoord op deze grief en steunt hij zeer specifiek hierop om een uitgestelde proef te vragen voor chemie. Ook lijkt er voor dit vak, zo verzoeker het bij het rechte eind heeft, tegenspraak tussen de verwijzing naar een jaartekort chemie dat bij veronderstelling dan in grote mate resulteert uit één examen dat slechts over een zeer beperkt onderdeel van de leerstof ondervroeg, en de overweging van de commissie dat het jaartekort moet bewijzen dat verzoeker “de leerstof van [dit vak] over het hele jaar beschouwd, niet beheerst”.

Het valt niet de Raad van State toe, om in de plaats van de beroepscommissie een antwoord te geven op, laat staan een weerlegging van deze grief. Indien het eindexamen chemie wel betrouwbaar was, mag verzoeker hierover een uitleg vernemen van de beroepscommissie. Indien er effectief een probleem rijst bij dit examen, dan moet de commissie onderzoeken of zij verzoeker een uitgestelde proef oplegt, dan wel of zij argumenten heeft om ook zonder bijkomende proef over het al dan niet slagen van verzoeker voor dit vak en voor de opleiding stelling te nemen. Nu noch het ene, noch het andere in de bestreden beslissing aan bod is gekomen, lijkt de beroepscommissie op dit punt te hebben gefaald in de op haar rustende motiveringsplicht.

In die mate is het middel ernstig.

18. Er is bijgevolg voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de beroepscommissie van het VIIO Humaniora te Tongeren van 12 augustus 2016 waarbij aan Nathan Duchateau een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 september 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren